

Героите в „Хайдути“

Источник: Интернет

Чавдар е главният герой

— Той е представен в момента, когато , едва дванайсетгодишен прави своя избор в живота. Чавдар е красиво дете (очи черни , големи; глава къдрава; дете... писано; хубаво дете юначе и т.н.).

Това подчертаване на физическата красота не е случайно. Тя е израз на вътрешната красота и сила на героя.

Чавдар

Чавдар има силно развито чувство за достойнство и чест. Никога не забравя, че неговият баща е "Петко Страшника", хайдушкият войвода, владеещ Стара планина, наплашил турските насилници българските чорбаджии. Униженията, които понася като ратай на вуйчо си, Чавдар

Мечтата му е да иде при баща си. Завладян от щастие, че ще иде на "хайдушкото сборище", Чавдар не може да разбере мъката на майка си и не чува молбите ѝ.

0:10 / 0:55

Майката е другият основен герой в поемата. Тя има тежка съдба като съпруга на хайдутин.

Единствената ѝ радост е нейният син. Но сега е поставена пред опасността да изгуби и него, защото той е готов да поеме по пътя на баща си. Майката знае, че не може да се противопостави нито на волята на мъжа си, нито на желанието на сина си.

Но тя моли Чавдар да иде да се изучи, а после да не поема рисковете на хайдушката борба.. И докато за Чавдар вестта, че ще иде при баща си , е радостна, то за майката това е най-тежкото диалог между майка и син преживяване.

Образът на бащата

присъства непряко в поемата. (За разлика от образите на Чавдар и майката, които чуваме да разговарят, виждаме ги да страдат или да се радват, за бащата говорят майката, синът и лирическият говорител.) Научаваме, че е хайдушки воевода, наплашил враговете в “ три кази”, владеещ Стара планина. И за бащата изборът за бъдещето на сина му също не е

не е лесен. Той не иска Чавдар да бъде ратай, но му е трудно да го поведе със себе си и да го подложи на изпитанията и опасностите на хайдушкия живот. Затова мисли и за възможността да изпрати сина си далече и да го образова.

Образът на вуйчото също е представен непряко-отново чрез разказите и оценките, които му дават останалите герои. Той е в опозиция с образа на бащата и с образа на самия Чавдар. Докато образите на хайдутите са идеализирани, разкрити в най-добрата си светлина, образът на чорбаджията е показан напълно в отрицателна светлина.

Лирическият говорител е този, който разказва историята на Чавдар и го прославя. Той съзнава силата на таланта си- убеден е, че дори песента му да не бъде чута от народа, тя ще остане съхранена в българската земя. За лирическият говорител свободата и робството са въпрос на личен избор и тези, които търпят робството, ще си останат роби завинаги. Изборът на юнаците е и избор на самия лирически говорител- да наказваш лошия за злините му, да въздаваш добро на добрия. Най- важно за него е да запази

Пространството в поемата

Пространството, което обхваща разказът в поемата, е пространство на българските земи, обозначени с най-важните за българите географски обекти. За всеки българин имената Пирин, Стара планина, Странджа, Бяло море, румелийските полета (днешна Тракия) са знаци на българското, родното. Затова те намират място в поемата- чрез тях се очертават границите на националното, на

